APUSENII...

15 Martie 2009.

În noaptea asta m-am visat cu ei,
Cu Munții mei, aceia de Acasă,
Erau mâhniți puțin, tăcuți şi grei
De Aurul şi-argintul ce-i apasă...

Şi-Acolo sus, pe vârfurile lor
Trecea un cal durut, fără stăpân,
Galopul lui era aşa uşor
Şi-amirosea prin Visul meu a fân...

Dar unde-i Călărețul şi ce face?
E sub Gorun, sărmanul şi nu doarme-
Cine, Doamne, nu mi-l lasă-n pace
De-i tulbură suspinul cu sudalme?!

Iar Celălalt, pe-un Deal de furci anume
Stă dezbrăcatul, pironit pe frig,
Şi Roata lui se-nvârte peste lume
Prin Somnul meu am început să strig...
....
În noaptea asta am vorbit cu ei,
Cu Munții mei, rămaşi mereu Acasă,
Erau mâhniți puțin, de gânduri grei
Din ***Țara mea de piatră***, preafrumoasă!